

УДК 4У

Жукровський І. – ст. гр. БФ-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЗАКОН «ПРО ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ» – ВИРОК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

10 серпня 2012 року став чинним законопроект, який робить українську мову бездержавною. Мета цього законопроекту – політика русифікації. Акт суперечить ст. 10, 22, 24, 92, 157 Конституції України, Європейській хартії регіональних мов або мов меншин, а також Рамковій конвенції про захист національних меншин, які свідчать про те про те, що «просування регіональних мов та мов меншин не повинні відбуватися за рахунок державної мови».

Перелік сфер запровадження [регіональної мови](#), свідчить про те, що за умов формальної двомовності у більшості областей України державною стане російська мова.

Прийняття законопроекту відбувалося з грубим порушенням закону. Закон «Про засади державної мовної політики» через дискримінаційний характер щодо української мови був неодноразово критично оцінений українською громадськістю та відомими міжнародними інституціями. Зокрема Верховний комісар у справах національних меншин ОБСЄ [Кнут Воллебек](#) висловив стурбованість через те, що законопроект розділяє українське суспільство. Він зауважив, що у законі немає пункту про фінансування розвитку та використання мов, тому, на його думку, — «Це лише політична декларація». Європейська комісія Ради Європи, Венеціанська комісія також не сприйняли цього законопроекту.

Так, 5 липня 2012 р. зі спільною заявою звернулися представники 30-и організацій українців Європи, у якій засудили та висловили протест щодо прийняття «мовного закону». Згідно з висновком Міжнародної неурядової організації [Freedom House](#), Україна опинилася серед країн, де з 2008 р. до 2012 р. відбулося найбільше зниження демократичних показників.

Заяву щодо «Про засади державної мовної політики» оприлюднив [Конгрес українських націоналістів](#). У ньому йдеться про те, що «8 серпня Віктор Янукович скріпив своїм підписом антиукраїнський та руйнівний для Української Держави за далекосяжними цілями закон і цим одразу ж поставив себе в один ряд з найлютішими ворогами української нації, такими, як Валуєв П.О.». Згідно з результатами дослідження, проведеного Соціологічною групою «Рейтинг», станом на лютий 2012 року 46 % громадян України підтримують надання російській мові статусу державної. Майже стільки ж (45 %) виступають проти цього. Ще 8 % — не визначились.

Закон України «Про засади державної мовної політики» дає простір [п'ятій московській колонії](#) в Україні. Підтвердженням цих слів є те, що Президент Росії нагородив медаллю Пушкіна кількох народних депутатів України за вагомий внесок у збереження й популяризацію російської мови та культури за кордоном. А Сергій Ківалов під час нагородження в Кремлі пообіцяв президентові РФ зробити російську мову в Україні другою державною. Росія 340 років цювала Українську мову й до сьогоднішнього дня продовжує таку ж політику. Цей закон підводить законодавчу базу під антиукраїнську русифікаторську діяльність.

Отже, можна зробити висновок, що 10.08.12 р. було прийнято закон, який підриває самостійність української держави. Автори закону виправдовувались, що є держави, для яких характерний білінгвізм. Прибічники законопроекту ставили в приклад «двомовну» Канаду, аргументуючи, що там є дві державні мови, але замовчуючи, що в Канаді є 10 провінцій та колишні колонії.